

Datum: 2024-05-21

Diarienummer: 2022/1206

Vem där – fastställande av identitet vid statliga myndigheter (RiR 2024:12)

Bilaga 3 Internationell jämförelse

Innehåll

1	Folkbokföring och personnummer	4
1.1	I Norge och Danmark liknar folkbokföringen den svenska, men med stöd från särskilda id-center	4
1.2	I Finland är folkbokföringen separerad från Skatteväsendet och kopplat till digitaliseringen av befolkningsdata	4
1.3	Tyskland har inget nationellt personnummersystem och ingen nationell folkbokföring	5
2	Ansökan om asyl	6
2.1	Asylprocessen i Sverige vad gäller identifiering är relativt likartad med övriga nordiska länder och Tyskland	6
2.2	Resurserna kan skilja mellan länderna	7
3	Ansökan om uppehållstillstånd	8
3.1	Kraven för att få uppehållstillstånd skiftar	8
3.2	Identifieringen sker på ett likartat sätt i jämförbara länder	8
3.3	Skillnader i resurser vid ambassaderna	9
4	Ansökan om familjeåterförening	10
4.1	I Tyskland handläggs ärendena på förbundsstatsnivå	10
4.2	Identiteten provas främst vid ambassader	10
5	Polisens gränskontroll	11
5.1	Identifieringen sker på ett likartat sätt, men resurserna kan skilja sig åt	11
6	Ansökan om förmån från socialförsäkringssystemet	12
7	Referenslista	14

Bilaga 3. Internationell jämförelse

I syfte att få det svenska arbetet med att fastställa identitet belyst i ett internationellt perspektiv har vi inom granskningen genomfört en kartläggning av hur motsvarande arbete sker i Danmark, Finland, Norge och Tyskland. När det gäller den del av arbetsprocesserna som rör identifiering så ser vi idag inga större skillnader mellan Sverige och de länder vi jämfört med. Däremot finns nästan alltid skillnader i regelverk och ofta även skillnader i organisation och resurser. Samtidigt har skillnaderna i regelverk minskat under senare år, dels till följd av ytterligare samordning inom EU/EES-området, dels av att Sverige stramat åt migrationspolitiken.

1 Folkbokföring och personnummer

Folkbokföringen har en central roll i den grundläggande registreringen av personuppgifter om landets befolkning. När väl en individ har folkbokförts med namn, födelsedatum, personnummer (eller samordningsnummer), födelseort, kön, civilstånd närstående och bostadsadress, används dessa uppgifter av andra myndigheter. Vid en jämförelse mellan Sverige och övriga länder finns många likheter men också vissa skillnader i organisation av folkbokföring och personnummertilldelning.

1.1 I Norge och Danmark liknar folkbokföringen den svenska, men med stöd från särskilda id-center

Skatteetaten i Norge motsvarar det svenska Skatteverket och har ett samlat ansvar för folkbokföringen, benämnd *folkeregistret*, samt tilldelning av personnummer¹. Här skiljer man på födelsenummer, ett elvasiffrigt nummer som liknar det svenska personnumret, och personnummer som i det norska systemet är de fem sista siffrorna i födelsenumret. Samordningsnummer benämns *D-nummer*².

I Danmark ansvarar *Skattestyrelsen* för tilldelning av personnummer, *CPR-nummer* och i förekommande fall samordningsnummer, *erstatningspersonnummer*³. Däremot är den danska folkbokföringen delegerad till landets kommuner. Det finns därför ett *folkeregister* i varje dansk kommun. Men dessa uppgifter samlas sedan hos Skattestyrelsen i ett centralt register över landets hela befolkning, *CPR-registret*⁴.

En skillnad i Danmark och Norge, jämfört med Sverige, är att båda länderna har infört särskilda id-center, vilka är nationella expertorgan för identitetsfrågor. De ger råd till landets myndigheter, särskilt kring frågor om identiteter på nyanlända personer. Myndigheten kan särskilt konsulteras vid mer komplicerade fall. De utbildar också anställda i andra statliga myndigheter i hur effektivt identitetsarbete ska gå till. I Danmark är detta center en myndighet direkt underställt departementet⁵. Den norska motsvarigheten utgör däremot en självständig avdelning inom norska Polismyndigheten⁶.

1.2 I Finland är folkbokföringen separerad från Skatteväsendet och kopplat till digitaliseringen av befolkningsdata

Finland har personnummer, benämnda *personbeteckning* och *samordningsnummer* på samma sätt som i övriga nordiska länder. Finland har dock valt en organisatorisk

¹ Info Norden, "Folkbokföring i Norge", hämtad 2024-01-24.

² Info Norden, "Norskt identitetsnummer", hämtad 2024-01-24.

³ Info Norden, "Danskt personnummer", hämtad 2024-01-24.

⁴ Borger.dk, "Det Centrale Personregister (CPR)", hämtad 2024-01-24.

⁵ Nationalt ID-center, "Om Nationalt ID-center", hämtad 2024-01-24.

⁶ Nasjonalt ID-center, "Nasjonalt ID-center", hämtad 2024-01-24.

modell där *Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata* (MDB) ansvarar för folkbokföringen och även personnumren. Myndigheten kan ses som en kombination av den svenska myndigheten Digg och den del av Skatteverket som ansvarar för folkbokföringen. MDB ska främja digitaliseringen av samhället, trygga tillgången till uppgifter men också försvåra missbruk av persondata. Myndigheten har ett brett uppdrag, då man även ansvarar för registrering av fastigheter, lägenheter och byggprojekt⁷.

1.3 Tyskland har inget nationellt personnummersystem och ingen nationell folkbokföring

Tyskland saknar ett nationellt och enhetligt personnummersystem, och det finns nationell lagstiftning som förhindrar att myndigheter utvecklar ett sådant. I stället har individer tre olika nummer. Av dessa erhålls ett nummer för skatteidentifiering, *Steuer-ID*, direkt efter födsel. Bundeszentralamt für Steuern är den federala myndigheten som ansvarar för att tilldelning och hantering av detta nummer⁸. De två övriga, som erhålls senare i livet, är ett nummer för pensionsförsäkringar, *Rentenversicherungsnummer*, och ett nummer för sjukförsäkringar, *Krankenversicherungsnummer*.⁹ Vart och ett av dessa tre nummer kan endast kopplas till en innehavare och får inte ändras. Det finns dock inget samlat nationellt register i Tyskland där dessa tre nummer kopplas samman.

Tyskland har inte heller ett samlat folkbokföringsregister, det är i stället fördelat på lokala myndigheter på stads- eller kommunnivå. Myndigheterna har traditionellt benämnts *Einwohnermeldeämter* (invånarregistreringskontor), men numera kallas de *Meldeamt*. Invånare måste anmäla sig till dessa kontor när de flyttar till en ny bostad eller byter adress inom landet. Samtidigt är det enligt uppgift relativt enkelt att som nyanländ i Tyskland få ett id-kort utfärdat vid ett Meldeamt-kontor, förutsatt att man har tillfredställande fysisk dokumentation av sin identitet.

Såvitt vi kan se råder samma process för folkbokföring och prövning av identitet för personer som flyttar till Sverige, även i de övriga länderna, och där finns även motsvarande e-tjänster. En skillnad är dock att det personliga besöket genomgående görs hos den ansvariga skattemyndigheten.

⁷ Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata, "Befolkningsdatasystemet", hämtad 2024-01-24.

⁸ Bundeszentralamt, "The Tax Identification Number", hämtad 2024-01-24.

⁹ Hemma i Tyskland, "Pensionssystemet", hämtad 2024-01-24.

2 Ansökan om asyl

Det finns inslag i regelverket för asyl som skiljer sig mellan Sverige och de länder vi jämför med, medan processen för att fastställa asylsökandes identitet är mer likartad.

2.1 Asylprocessen i Sverige vad gäller identifiering är relativt likartad med övriga nordiska länder och Tyskland

I de länder vi kartlagt finns det precis som i Sverige en myndighet som ansvarar för att handlägga och besluta i asylärenden och sålunda motsvarar det svenska Migrationsverket. Dessa är:

- Danmark: Udlændingestyrelsen (US)
- Finland: Migrationsverket
- Norge: Utlendingsdirektoratet (UDI)
- Tyskland: Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (BAMF).

Den del av asylprocessen som gäller identifiering av en asylsökande är likartad i de fem länderna.

Av respektive myndighets webbplats framgår att följande moment ingår i alla länder:¹⁰

- asylansökningsformulär ifylls av sökanden, där detaljer måste anges om identitet, resväg och asylskäl
- inledande intervju, där den asylsökande får möjlighet att redovisa namn, födelsedatum, nationalitet, bakgrund och orsaken till ansökan
- asylsökandens personliga dokument undersöks och kopieras
- biometriska uppgifter inhämtas, såsom fingeravtryck och ansiktsbild
- språktest och dialektanalys genomförs vid behov, för att bedöma om asylsökandens språkkunskaper och uttal överensstämmer med påstått ursprung
- inkonsistenser eller motsägelser i uppgifterna kan vara skäl till ytterligare undersökning. Samarbete med hemlandet kan ske i vissa fall för att verifiera identiteten, om detta anses vara säkert och möjligt.

I övriga nordiska länder gäller som uttryckligt krav att den inledande anmälan och identifieringen ska ske hos polisen, även om det är ovannämnda myndigheter som därefter handlägger asylärendet. Den asylsökande måste därför uppsöka en polisstation eller en gränspolisstation i Danmark, Norge och Finland. Här tas

¹⁰ DRC Dansk Flygtningehjælp, "Den danske asylprocedure", hämtad 2024-01-24; Finnish Immigration Service, "Asylum in Finland", hämtad 2024-01-24; NOAS, "The Asylum procedure in Norway", hämtad 2024-01-24; Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, "Asylum and refugee protection", hämtad 2024-01-24.

personuppgifter, fingeravtryck och ansiktsbild, vilka jämförs med databaser som Visa och Eurodac, samt undersöks eventuella resedokument. Här har Sverige en annorlunda procedur, då hela processen sköts av Migrationsverket. Tidigare gjordes i Sverige asylansökan hos polisen fram till 1997 då det skedde en ändring till nuvarande ordning.

Vi har undersökt vilken typ av biometriska data som Polisen tar in av de asylsökande för identifiering. Fingeravtryck, ansiktsbild och fysiska underskrifter inhämtas i alla länder. Dessa jämförs med befintliga databaser i det egna landet och i EU. I den mån den asylsökande kan visa upp exempelvis pass så jämförs fingeravtrycken med dem som finns lagrade på chip i passet. Däremot tycks inget land använda sig av exempelvis iris-avläsning eller DNA-registrering vid asylprövning och sådana data finns inte heller i pass. Användningen av biometriska data kan därmed bedömas vara likartad i de fem länderna.

2.2 Resurserna kan skilja mellan länderna

Även om identifieringsprocessen tycks vara likartad så kan det finnas skillnader i vilka resurser som läggs på insatserna att identifiera individer. Det har framgått av de intervjuer vi genomfört att länder sannolikt lägger olika mycket resurser på särskilt de fall som kräver ytterligare undersökningar.

Enligt företrädare för Polismyndigheten som intervjuats kan möjligheten att samarbeta med hemlandet också bero på hur goda kontakterna är. Exempelvis kan det vara lättare att samarbeta med hemlandet om Sverige har biståndsverksamhet i detta land, vilket även kan ha en påverkan för möjligheten att verkställa utvisningsbeslut. Sådana eventuella skillnader är dock svåra att belägga konkret. Det har inte heller varit möjligt att inom ramen för denna kartläggning få fram kostnaderna i respektive land för det administrativa arbetet med asylprövning.

3 Ansökan om uppehållstillstånd

Skälet till ansökan om uppehållstillstånd kan vara arbete, studier eller besök. Den fria rörligheten inom EU gör att EU-medborgare kan resa till ett annat EU-land upp till tre månader med enbart en giltig resehandling, i vissa fall även längre tid. Genom EES-avtalet omfattar uppehållsrätten även Norge. Tredjelandsmedborgare måste däremot ansöka om uppehållstillstånd från sitt hemland i förväg. Kraven på att få uppehållstillstånd kan skifta mellan länder, liksom personella och tekniska resurser som länderna kan förfoga över. Kraven vid identifiering är ändå likartade, då både Sverige och övriga länder kräver fullständig identifiering för att godkänna ett uppehållstillstånd.

3.1 Kraven för att få uppehållstillstånd skiftar

I de länder som jämförelsen görs med är det följande myndigheter som ansvarar för frågor om uppehållstillstånd för arbete, studier eller besök:

- Danmark: *Styrelsen for International Rekruttering og Integration (SIRI)*. Ansökan om uppehållstillstånd kan göras på den digitala tjänsten *nyidanmark.dk*.¹¹
- Finland: *Migrationsverket*. Ansökning kan ske digitalt via tjänsten *Enter Finland*.¹²
- Norge: *Utlendingsdirektoratet (UDI)*. Ansökan kan göras via en digital tjänst på myndighetens webbplats.¹³
- Tyskland: *Ausländeramt* i aktuell tysk förbundsstat. Ansökan kan göras via en digital tjänst på myndighetens webbplats. På federal nivå har även Bundesamt für Migration und Flüchtlinge (BAMF) en samordnande roll.¹⁴

3.2 Identifieringen sker på ett likartat sätt i jämförbara länder

Gemensamt för de nordiska länderna och Tyskland är att identifieringen av den sökande som huvudregel sker i hemlandet, vid ambassad eller annan beskickning. Finland har också valt att anlita VFS Globals tillståndscenter i vissa länder för mottagandet av ansökningar om uppehållstillstånd. VFS Global är ett tekniktjänstföretag som används av många regeringar och diplomatiska beskickningar i världen och har kontor i 147 länder.

Samtliga fem länder kräver fullständig identifiering; det får alltså inte finnas någon tvekan om att det är rätt person. Beroende på om tillstånd söks för arbete, studier eller av annat skäl kan de dokument som krävs se lite olika ut. Sökanden ska då

¹¹ Lifeindenmark.dk, "Work permit in Denmark", hämtad 2024-01-24.

¹² Finnish Immigration Service, "Residence permit", hämtad 2024-01-24.

¹³ UDI Norge, "Skal søke", hämtad 2024-01-24.

¹⁴ BAMF, "Migration & residence", hämtad 2024-01-24.

exempelvis kunna visa att hen fått en anställning i ett företag eller kommit in på en skola i det land där sökanden vill få uppehållstillstånd.

Hur processen går till beskrivs närmare på respektive myndighets webbplatser, och åtminstone med utgångspunkt från dessa beskrivningar så är processen likartad. Det krävs att man visar upp ett giltigt pass, vilket i normalfallet läses av med passläsare. Här är biometriska uppgifter som fotografier och fingeravtryck registrerade, och dessa jämförs med nya fingeravtryck och fotografier för att säkerställa att det rör sig om rätt person. Även en fysisk underskrift krävs, vilken kan jämföras med den underskrift som finns i passet. Vi har inte funnit att några ytterligare biometriska uppgifter inhämtas, såsom irisavläsning eller DNA.

Om uppehållstillstånd ges erhåller personen i fråga ett *uppehållskort*, som är ett slags bevis på att personen har uppehållstillstånd. I detta kort lagras biometriska kännetecken såsom fingeravtryck och ansiktsbild. Funktionerna är inbyggda i uppehållskortet och kan användas för identifiering och identitetsverifiering vid senare tillfällen, exempelvis vid förlängning av uppehållstillstånd eller vid ansökan om permanent uppehållstillstånd. Uppehållskortet tillhandahålls av handläggande myndighet, alltså Migrationsverket och motsvarande myndigheter i de övriga länderna.

3.3 Skillnader i resurser vid ambassaderna

Även resurserna – manuella men också tekniska – för att genomföra identitetstester kan skilja mellan länderna. I exempelvis Norge har alla ambassader passläsare, och oftast flera på varje ambassad. Enligt företrädare för svenska Migrationsverket har främst Norge och Tyskland relativt sett större resurser vid sina ambassader, med fler utstationerade polissambandsmän.

4 Ansökan om familjeåterförening

I samtliga jämförande länder finns en motsvarande möjlighet att som i Sverige få invandra genom familjeåterförening, även benämnd anhöriginvandring. Om en EU-medborgare bor, arbetar, studerar eller söker jobb i ett annat EU-land har hans familjemedlemmar rätt att bo i samma land. Ansökan som anhörig sker vid ambassaden i landet där den anhöriga bor, alltså på samma sätt som ansökan om olika typer av uppehållstillstånd.

4.1 I Tyskland handläggs ärendena på förbundsstatsnivå

I vissa av de länder vi jämför med handläggs dessa ärenden av de myndigheter som även handlägger ärenden om uppehållstillstånd, i andra inte.

- Danmark: *Udlændingestyrelsen*. I vissa fall kan även den centrala statsförvaltningen, *Udlændinge- og integrationsministeriet*, fatta beslut. Det gäller särskilt fall gällande familjeåterförening med minderåriga barn. Ansökan kan göras på den digitala tjänsten nyidanmark.dk.¹⁵
- Finland: *Migrationsverket (Migri)*. Ansökning kan ske digitalt via tjänsten Enter Finland.¹⁶
- Norge: *Utlendingsdirektoratet (UDI)*.¹⁷
- Tyskland: *Ausländerbehörde* eller *Ausländeramt* i den tyska delstat där den tyska familjemedlemmen är bosatt. Detta förutsatt att en inledande visumansökan har godkänts av aktuell tysk ambassad eller konsulat.¹⁸

4.2 Identiteten prövas främst vid ambassader

Identiteten ska vara fullt ut fastställd, och den anhöriga ska därför kunna visa upp tillräcklig dokumentation. Gemensamt för Sverige, övriga nordiska länder och Tyskland är att en anhörig som ansöker om invandring ska vända sig till aktuellt lands ambassad eller annan beskickning där identiteten utreds. Anhörig ska därför boka tid på beskickning för utredning. Väl på plats ska man visa upp sitt pass som kontrolleras på samma sätt som vid asylansökningar och ansökningar om uppehållstillstånd. Man behöver även lämna fingeravtryck och bli fotograferad för att kunna jämföra med de identitetsuppgifter som finns lagrade i passet.

En skillnad, jämfört med prövning av uppehållstillstånd för arbete, studier eller besök, är att även DNA-test kan göras på både sökanden och den som sökanden vill flytta till. Denna möjlighet finns i både Sverige och övriga länder vi jämför med, när osäkerhet uppkommer och det rör sig om exempelvis barn eller föräldrar.

¹⁵ Borger dk, "Udlændingestyrelsen", hämtad 2024-01-24.

¹⁶ Finnish Immigration Service, "Familjeåterförening", hämtad 2024-01-24.

¹⁷ UDI Norge, "Skal søke", hämtad 2024-01-24.

¹⁸ BAMF, "Migration & residence", hämtad 2024-01-24.

5 Polisens gränskontroll

Polisen ansvarar för gränskontroll till och från Sverige. I gränspolisverksamheten ingår också att utföra inre utlänningskontroll och verkställa Migrationsverkets beslut och domstolsbeslut om avvísning eller utvisning. Tillvägagångssättet för identifiering i dessa fall är i stort sett lika i alla jämförbara länder. Däremot tycks det finnas större resurser i andra länder, särskilt Tyskland, och även förhållandevis bättre teknisk utrustning.

5.1 Identifieringen sker på ett likartat sätt, men resurserna kan skilja sig åt

Passet är den viktigaste handlingen och den kontrolleras med passläsare. Så ser det ut i alla jämförbara länder. Härutöver kontrolleras alla handlingar som styrker avsikten med resan. Detta inkluderar visering i passet för personer som ska arbeta eller studera. Vid misstanke om att allt inte står rätt till görs en så kallad ”second line-undersökning”, vilket innebär en fördjupad undersökning. Den kan ta olika lång tid.

EU-standardiseringar minskar skillnaderna mellan länder, såsom Entry/Exit System (EES) som nu är under uppbyggnad inom ramen för Schengensamarbetet om ännu inte genomfört. Det är ett datasystem för registrering av resenärer från tredjeländer varje gång de passerar EU:s yttre gränser. Systemet ska registrera personens namn, typ av resehandling, biometriska uppgifter (fingeravtryck, foton) samt datum för in- och utresa. Här kommer även nekade inresor att registreras, vilket kommer vara till hjälp i arbetet.

Enligt företrädare för svenska Polismyndigheten finns det dock skillnader i resurser mellan de olika länderna. Det påpekas att det uppmärksammas att Sverige både har en brist på resurser och otillräcklig teknisk utrustning i gränspolisens arbete. Enligt företrädarna har särskilt Tyskland betydligt mer resurser än Sverige, även i förhållande till sin folkmängd. Det är dock ingen uppgift som styrkts med siffror.

Vidare framhålls att skillnader även uppstå av att vissa länder har bättre, eller sämre, kontakter med andra länder jämfört med Sverige. Det har visat sig bland annat ha betydelse vid verkställighet av utvisningar. Norge hade exempelvis längre goda kontakter i Afghanistan och har då lättare kunnat utvisa personer dit om de inte fått asyl.

6 Ansökan om förmån från socialförsäkringssystemet

I Danmark sker ansökningar om förmån från socialförsäkringen på webbplatsen borger.dk, en självbetjäningstjänst där man ansöker om alla typer av förmåner, oavsett vilka myndigheter som är ansvariga och oavsett om ansvaret är statligt eller kommunalt. Här behöver den sökande även redovisa upplysningar om sig själv, samt att det även finns information genererat från andra myndighet som danska Skattestyrelsen. *Udbetaling Danmark* är en egen myndighet som svarar för utbetalningarna om en förmånsansökan beviljats.¹⁹ För att logga in på "Min sida" på borger.dk behövs en elektronisk legitimation benämnd Mit id, och som i stort kan likställas med svenskt bank-id.

I Finland är KELA (Kansaneläkelaitos) motsvarigheten till svenska Försäkringskassan, på svenska benämnt FPA (Folkpensionsanstalten). I Finland finns ingen direkt motsvarighet till svenskt bank-Bank-ID. I stället kan användas bankernas egna system för elektronisk identifiering, ett exempel är "Nordea ID" som används av Nordeas kunder. Det finns också ett system som kallas för FTN (Finnish Trust Network), ett ramverk grundat av den finska regeringen för att skapa en enda åtkomstpunkt för alla elektroniska id och som ska förenkla användningen av finska e-legitimationer. Det benämns på svenska MittFPA och erbjuds användarna vid inloggning på FPA:s webbplats²⁰.

I Norge görs ansökningarna på Nav.no, där NAV är den norska förkortningen för Norges arbetsförmedling och socialtjänst, Denna myndighet bildades 2006 när landets försäkringskassa, arbetsförmedling och kommunernas socialtjänst samlokaliseras. Målet med reformen var att användarna skulle kunna få hjälp med alla sina problem genom samma dörr. NAV har kontor i varje kommun i Norge²¹. Personidentifiering sker på två nivåer. Den mer enkla MinID räcker som legitimering vid exempelvis ansökan till högskola eller inlämning av elektronisk deklARATION. Om en digital ansökan gäller välfärdsförmåner krävs däremot norskt bank-id som motsvarar svenskt bank-id.

I Tyskland finns 120 allmänna sjukkassor, *Krankenkassen*, som administrerar sjukförsäkringssystemet, *Gesetzliche Krankenversicherung* (GKV). Detta utgör i sin tur en central del av det tyska socialförsäkringssystemet, som på central nivå samordnas av *Deutsche Rentenversicherung*. Denna myndighet kan ses som Tysklands motsvarighet till svenska Försäkringskassan.²²

¹⁹ Borger.dk, "Udbetaling Danmark", hämtad 2024-01-24.

²⁰ FPA, "Privatpersoner", hämtad 2024-01-24.

²¹ NAV, "Hva kan vi hjelpe deg med?", hämtad 2024-01-24.

²² Deutsche Rentenversicherung, "Wie können wir Ihnen helfen?", hämtad 2024-01-24.

Tyskland har typiskt sett varit sena med att utveckla digitala tjänster för medborgare, motsvarande bank-id. Enligt de uppgifter vi fått har dock Tyskland under senare introducerat sådana tjänster. Vi har dock inte hittat några tillförlitliga uppgifter om hur stor andel som anmäler digitalt.

7 Referenslista

Info Norden, "Folkbokföring i Norge", <https://www.norden.org/sv/info-norden/folkbokforing-i-norge>, hämtad 2024-01-24.

Info Norden, "Norskt identitetsnummer", <https://www.norden.org/sv/info-norden/norskt-identitetsnummer>, hämtad 2024-01-24.

Info Norden, "Danskt personnummer", <https://www.norden.org/sv/info-norden/danskt-personnummer>, hämtad 2024-01-24.

Borger.dk, "Det Centrale Personregister (CPR)", <https://www.borger.dk/samfund-og-rettigheder/folkeregister-og-cpr/det-centrale-personregister>, hämtad 2024-01-24.

Nationalt ID-center, "Om Nationalt ID-center", <https://nidc.dk/da/Om-Nationalt-ID-center>, hämtad 2024-01-24.

Nasjonalt ID-center, "Nasjonalt ID-center", <https://www.nidsenter.no/>, hämtad 2024-01-24.

Myndigheten för digitalisering och befolkningsdata, "Befolkningsdatasystemet", <https://dvv.fi/sv/befolkningsdatasystemet>, hämtad 2024-01-24.

Samnytt, Finland, "Nationella databasen för fingeravtryck 13 år", <https://samnytt.se/finland-nationella-databasen-for-fingeravtryck-13-ar>, hämtad 2022-03-02.

Bundeszentralamt, "The Tax Identification Number", https://www.bzst.de/EN/Private_individuals/Tax_identification_number/tax_identification_number_node.html, hämtad 2024-01-24.

Hemma i Tyskland, "Pensionssystemet", <https://www.hemma-i-tyskland.de/pensionssystemet/>, hämtad 2024-01-24.

Europaportalen, "Tydlig ökning av personer som får asyl i EU – mindre i Sverige", <https://www.europaportalen.se/2023/04/tydlig-okning-av-antal-personer-som-far-asyl-i-eu>, hämtad 2023-04-28.

DRC Dansk Flygtningehjælp, "Den danske asylprocedure", <https://asyl.drc.ngo/for-asylansogere/det-danske-asylsystem/den-danske-asylprocedure/>, hämtad 2024-01-24.

Finnish Immigration Service, "Asylum in Finland", <https://migri.fi/en/asylum-in-finland>, hämtad 2024-01-24.

NOAS, "The Asylum procedure in Norway", <https://www.noas.no/en/for-asyum-seeker/information-about-the-asylum-procedure/asylum-procedure-map/>, hämtad 2024-01-24.

Bundesamt für Migration und Flüchtlinge, "Asylum and refugee protection", <https://www.bamf.de/EN/Themen/AsylFluechtlingsschutz/asylfluechtlingsschutz-node.html>, hämtad 2024-01-24.

Lifeindenmark.dk, "Work permit in Denmark", <https://lifeindenmark.borger.dk/working/work-permit>, hämtad 2024-01-24.

UDI Norge, "Skal søke", <https://www.udi.no/skal-soke/>, hämtad 2024-01-24.

Finnish Immigration Service, "Residence permit", <https://migri.fi/en/coming-to-finland-for-work>, hämtad 2024-01-24.

BAMF, "Migration & residence", <https://www.bamf.de/EN/Themen/MigrationAufenthalt/migrationaufenthalt-node.html>, hämtad 2024-01-24.

Borger dk, "Udlændingestyrelsen", <https://www.us.dk/for-brugere/>, hämtad 2024-01-24.

Finnish Immigration Service, "Familjeåterförening", <https://migri.fi/sv/flytta-till-en-familjemedlem-i-finland>, hämtad 2024-01-24.

Borger.dk, "Udbetaling Danmark", <https://www.borger.dk/Om-borger-dk/udbetaling-danmark>, hämtad 2024-01-24.

FPA, "Privatpersoner", <https://www.kela.fi/privatpersoner>, hämtad 2024-01-24.

Deutsche Rentenversicherung, "Wie können wir Ihnen helfen?", https://www.deutsche-rentenversicherung.de/DRV/DE/Home/home_node.html, hämtad 2024-01-24.